

Ribka Sibhatu

Moeder Afrika

Wieg van de mensheid,
baobab van de ziel,
in jouw savannes
en heilige wouden
danst de dood.

Je hoort de echo, de schreeuw
van de moeder
die diamanten geeft
en er tanks voor terugkrijgt.

O stervend land,
al tientallen jaren.
Waar ontmoet je
de wijze ouden die
voorvaderlijke schatten bewaken?

Wanneer zal de ochtend aanbreken
voor onze vrijgevig
Moeder Afrika?

Grootmoeder Maan

Zoals sprookjes beginnen met
er was eens...
zo komt grootmoeder maan
door het raam,
vol verhalen en herinneringen

Wees dapper, mijn kind
Ik hou je gezelschap
waar je ook bent!

Grootmoeder Maan
vertelt verhalen, zingt gedichten
die maken dat wij ons
thuis voelen
in een vreemd land.

Onzichtbare kussen

door Lemn Sissay

Als er ooit iemand is die
terwijl jij ligt te slapen
je tranen droogt
die terwijl jij huilt in je droom
tijd voor jou heeft
terwijl anderen alleen maar eisen;
iemand wiens liefde oneindiger is
dan een zee van zandkorrels

Als er ooit iemand is
bij wie je kunt huilen
die elke traan zal vergaren
en droog blazen;
die hulp aanbiedt
op de bergen van tijd,
die stilstaat om je afgematte geest
te laten kalmeren door de zonsondergang.

Als er ooit iemand is die,
als je naar hem toe rent,
de wolken terug duwt
zodat de zon je kan baden;
die zijn armen opent
als je dreigt te vallen;
Die je alles laat zien
als je alles kwijt bent

Als er ooit iemand is die
bij je is als jij je idealen bereikt,
zelfs vóór de droom in jou geloofde;
iemand die de lucht klaart
als die vol verlies is;
iemand die de liefde telt
vóór de kosten

Als er ooit iemand is die
als jij het koud hebt
warme lucht laat komen
om in je handen te houden;
die vrede brengt ondanks
de pijn die zich op je stort
die een lach toevoegt
aan de vallende regen

Als er ooit iemand is
die je dit en meer kan geven;
die in kamers zonder sleutels
deuren kan openen;
die in open deuren
open velden ziet
en in open velden
de toekomstige oogst.

Zie dan mijn gezicht
in de weerspiegeling van de getijden
door het heldere water,
aan de andere kant van de rivier.
Ik kan je alleen mijn liefde sturen
in een gedicht, in een halsnoer
van onzichtbare kussen.

De zeemeeuw

door Fadwa Toekaan

De ontkenning ontkend

Hij doorkruiste de horizon, kliefde het duister,
beheerste het blauw, stralend met vleugels van licht.
Hij cirkelde rond, draaide en draaide.
Hij tikte op mijn donkere raam en de stilte trilde ademloos:
Goed nieuws, vogel?
Zonder woorden vertelde hij het geheim
en de zeemeeuw verdween.

Mijn vogel, vogel van de zee, nu weet ik
dat in deze moeilijke, roerloze tijd, in de gewelven
van stilte,
alles begint te bewegen,
het zaad kiemt in het hart van de dood,
de ochtend ontspringt in de duisternis.
Nu weet ik
terwijl ik de paarden hoor galopperen langs de kust
in een wedstrijd met de dood,
hoe en wanneer de vloedgolf komt,
die de wereld zal schoonwassen van verdriet.

Vogel van de zee, opstijgend uit het diepst
van de duisternis:
God verblijdde je met al het goede
want nu weet ik
dat er iets is gebeurd... de horizon opende zich en
begroette het huis met een nieuwe morgen.

(paarden zijn symbool van het verzet, het huis is een symbool van de Palestijnse gemeenschap)